

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-8 У. 10498/17
Дана 05.12.2019. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Вукашиновић, председника већа, Зоране Брајовић и Мире Стевић Капус, чланова већа, са судским саветником Иваном Ивановић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. ..., ... кога заступа пуномоћник Дражен Рацић адвокат из Суботице Ђуре Ђаковића број 17, против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Покрајински фонд за пензијско и инвалидско осигурање, Дирекција Покрајинског фонда Нови Сад ради поништаја решења туженог органа број: 30-2-181.50-49844 од 03.05.2017. године у правној ствари остваривање права из осигурања у нејавној седници већа одржаној дана 05.12.2019. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Покрајински фонд за пензијско и инвалидско осигурање, Дирекција покрајинског фонда, Нови Сад број: 30-2-181.50-49844 од 03.05.2017. године, и предмет **ВРАЋА** туженом органу на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена на решење Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање Покрајински фонд Филијала Суботица број: 45-181.50.49844 од 08.03.2017. године којим се тужиоцу утврђује својство осигураника по основу обављања самосталне делатности-оснивач Б.Б. Из ..., почев од 08.09.2011. године и даље. Након правноснажности овог решења извршиће се пријава на осигурања по основу обављања самосталне делатности-оснивач, у бази података матичне евиденције. Жалба не одлаже извршење решења.

Тужбом поднетом Управном суду преко пуномоћника дана 06.07.2017. године тужилац оспорава законитост решења туженог органа са свих законом

прописаних разлога. Истиче да је тужилац члан привредног друштва Б.Б. ..., али да у њему није запослен да у њему не ради и да не остварује никакву надокнаду па, по мишљењу тужиоца нема услова да му се утврди својство осигураника по основу обављања самосталне делатности имајући у виду одредбу члана 12. Закона о пензијском и инвалидском осигурању коју цитира. Како није остварио било какву накнаду нити је у проведеном поступку доказано да је учествовао у раду органа управљања Привредног друштва Б.Б. ... предлаже да суд тужбу уважи поништи оспорено решење туженог органа и предмет врати туженом на поновно одлучивање.

Тужени орган је, у одговору на тужбу, навео да у свему остаје при наводима из образложења оспореног решења, па је предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са чланом 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Из списка предмета и разлога образложења оспореног решења произлази да је решењем првостепеног органа од 08.03.2017. године тужиоцу утврђено својство осигураног лица по основу обављања самосталне делатности као оснивачу Б.Б., почев од 08.09.2011. године и даље након што је у проведеном поступку утврђено да је решењем Привредног суда у Суботици Фи 2354/95 од 29.12.1995. године А.А., овде тужилац уписан као оснивач Б.Б. ... и да је увидом у базу података АПР-а утврђено да је решењем Агенције за привредне регистре од 06.09.2011. године утврђена промена брисање законског заступника тужиоца Привредног друштва Б.Б. и да је на основу увида у базу податка АПР-а утврђено да је тужилац и даље оснивач наведеног привредног друштва са уделом 33% као и да је на основу решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање Филијале Суботица број: 45-181.10.49844/2012 од 20.03.2012. године утврђено тужиоцу право на старосну пензију од 07.09.2011. године. Такође је у проведеном поступку утврђено да оснивач А.А., овде тужилац нема пријаву на осигурање по основу обављања самосталне делатности-оснивач Б.Б. Из ..., после остваривања права на старосну пензију, као и да нема доказа да су доприноси за пензијско и инвалидско осигурање плаћени почев од 08.09.2011. године и даље. Првостепени орган је на основу овако утврђеног чињеничног стања на основу одредбе члана 10. став 1. и став 2. и члана 12. став 1. тачка 1. Закона о пензијском и инвалидском осигурању ("Службени гласник РС" бр. 34/03...142/14) одлучио као у диспозитиву ожалбеног решења. У поступку по жалби тужени је нашао да је правилно првостепени орган тужиоцу утврдио својство осигураника са разлога што су изменама и допунама закона који је на снази од 01.01.2011. године, прописано да су осигураници самосталних делатности у смислу члана 12. став 1. тачка 2. (тог закона лица која су оснивачи, односно чланови привредних друштава, који у њима раде, без обзира да ли су у радном односу привредном друштву чији су оснивач, односно члан, док је ставом два истог члана закона између осталог, прописано да се радом у смислу наведених законске одредбе сматра представљање и заступање привредних друштава од стране њихових оснивача, као и обављање пословодствених овлашћења и послова управљања у складу са законом који уређује положај привредних друштава, па је сходно наведеном, тужени орган одлучио као у диспозитиву оспореног решења применом одредбе члана 229. став 3. и члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ" бр. 33/97 и 31/01, и "Службени гласник РС" бр. 30/10).

Одредбом члана 12. став 1. Закона о пензијском и инвалидском осигурању („Службени гласник РС“, број 34/03... 142/14) важећег од 01.01.2011. године, прописано је да осигураници самосталних делатности јесу: 1) лица која, у складу са законом, самостално обављају привредну или другу делатност, ако нису обавезно осигурана по основу запослења; 2) лица која су оснивачи, односно чланови привредних друштава у складу са законом, који у њима раде, без обзира да ли су у радном односу у привредном друштву чији су оснивач односно члан; 3) лица која обављају послове по основу уговора о делу односно послове по основу ауторског уговора, као и послове по основу других уговора, код којих за извршен посао остварују накнаду, а нису осигурани по другом основу; 4) свештеници и верски службеници ако нису обавезно осигурани по основу запослења; 5) лица која су престала да обављају самосталну делатност, док оставрују новчану накнаду према прописима о раду и запошљавању. Радом у смислу става 1. тачка 2) овог члана сматра се представљање и заступање привредних друштава од стране њихових оснивача, односно чланова на основу уписа у регистар надлежне организације, као и обављање пословодствених овлашћења и послова управљања у складу са законом којим се уређује положај привредних друштава.

Имајући у виду напред наведено, Суд за сада не може прихватити као правилан закључак туженог органа да тужилац испуњава услове да му се утврди својство осигураника по основу обављања самосталне делатности као оснивачу привредног друштва, јер у поступку није на несумњив начин утврђено да ли тужилац у том друштву ради, тј. обавља пословодствена овлашћења и послове управљања у складу са законом којим се уређује положај привредних друштава, а имајући у виду да он јесте оснивач, али да није регистрован као директор, ни као лице овлашћено за заступање привредног друштва чији је оснивач и члан, при чему се подразумева да у привредном друштву постоји лице које је регистровано као директор и лице које је регистровано као овлашћено за заступање тог привредног друштва. Са изнетог разлога, оспорено решење је донето уз повреду одредбе чл. 199. ст. 2. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97 и 31/01, „Службени гласник РС“, бр. 30/10), будући да разлози дати у образложењу решења не упућују на одлуку из диспозитива. Осим тога, у уводу оспореног решења није наведено име странке и њеног пуномоћника, па је оспорено решење донето уз повреду члана 197. став 1. ЗУП-а, којим је прописано да увод решења између осталог, садржи име странке и њеног законског заступника или пуномоћника, ако га има, а које законске одредбе се примењују на основу члана 235. став 1. наведеног закона, којим је прописано да се одредбе овог закона које се односе на првостепено решење сходно примењују и на решења која се доносе по жалби.

Како је оспорено решење поништено због повреда правила поступка, суд је решавао без одржавања усмене расправе, у складу са одредбом члана 33. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09).

У поновном поступку тужени је дужан да донесе нову на закону засновану одлуку, за коју ће дати разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву, при чему је везан правним схватањем суда у смислу одредбе чл. 69. ст. 2. Закона о управним споровима.

Са изложеног, како је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, на основу чл. 40. ст. 2. и 42. ст. 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), одлучено је као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 05.12.2019. године, III-8 У 10498/17

Записничар
Ивана Ивановић,с.р.

Председник већа - судија
Јасминка Вукашиновић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЉД